

Libros de hoy

Books of To-day - Livres d'Aujourd'hui - Libri d'Oggi - Livros de Hoje - Bücher von Heute

Publicación mensual de información literaria y bibliográfica

Editada por José Rovira Armengol y Rodolfo Simón

Calle Perú 84 - Escr. 69 - T. E. 34-2798 - Buenos Aires - República Argentina

Dirección postal: Casilla Correo (Post Office Box) No. 699

Bs. Aires, 8 de novembre del 1951.

Amic Ferrater Mora,

He rebut la vostra carta del 30 d' octubre i celebro molt que la meva petita revisió de les cites alemanyes us hagi produït satisfacció. Si teníeu ocasió de saludar l' Américo Castro, feu-li presents també els meus bons records - ell va presidir el tribunal de les oposicions a la Carrera Diplomàtica i em va tractar molt gentilment.

Suposo que a hores d' ara ja haureu rebut el n° de la revista amb la ressenya de l' amic Romero - jo us el vaig enviar per avió i l' amic Romero m' escriu que també us el va enviar. Espero que els vostres treballs i malsdecaps us permetran de fer-nos una quartilla de l' obra del Turró per a Libros de Hoy. La publicació original del text de Turró fou feta a la Revista de Catalunya, vol. II (1925), pàgs. 1, 105 i 313.

(no per abans de 1953)

La traducció del Zeller la publicarà l' Editorial Guaranía, la qual està acabant també l' edició dels Pensadors grecs de Gomperz, que em penso que serà una mica fluixeta. A mi me la van donar a revisar quan ja estava compaginada, i la traducció, que havia estat feta per alemanys no massa a la page, era molt difícil d' arreglar en aquestes condicions. La traducció del Zeller espero que serà molt diferent. Llevat del primer volum - part primera dels priscràtics -, la faré tota jo, i el traductor que s' encarrega d' aquesta part em mereix tota confiança. Tenim també un bon traductor per a les cites gregues. Probablement afegirem les notes de Mondolfo, i, en tot cas, completarem la bibliografia. És un treball que m' interessa enormement i hi posaré els cinc sentits.

Jo també tinc ganes de reprendre i, més exactament, d' encetar la nostra correspondència. Estic molt atafegat i no sé pas com m' ho faré. L' estiu passat ja me'n vaig endur el vostre Llibre del Sentit i l' Unamuno que vāreu publicar a Losada. Però el meu estiu va ésser excessivament curt. No sé pas si enguany anirà millor. M' agradaria que un dia em vagués de donar una mena de realització a aquell desig que Maragall expressa al final de l' Oda inacabada. Però a mi em passa amb Maragall allò que ell diu de la fageda d' en Jordà, m' hi entra un "bolc oblit del món" i quan enfilo la ploma disposat a respondre a les magnífiques suggerències del nostre gran poeta, les realitats em fan recordar d' un món que no és pas com jo desitjaria. L' estiu passat no vaig poder fer més que enfutismar-me amb l' Unamuno; allò que diu que Bach és "música celestial" em fa fer sortir de casilles. Se'm va acudir que Unamuno, "ensimismat", no va veure Bach. La religiositat humana de Bach - que em recorda el "deixeu-me creure, doncs, que sou ací" de Maragall - no estava a l' abast d' aquestes "religioses" que, no en tenen prou amb crear, ells, Deu, ans encara el volen fer servir per a tot allò que se'ls acut, i si el valen gran, és per tal de treure'n més profit. El Deu de Bach, com el de Maragall, no més es pot entendre amb aquell esperit goethià de prescindir del dalt i del baix - i Unamuno, tan freturats d' estar sempre a dalt, no podia considerar Bach sinó com a "música celestial".

Un amic
Rovira

{ 8-5-52.